քերն եւ սէաքերը կաթողիկոսը իր վրայ առած էր (Դաւր. 307)[21]:

Շատ հետաքրքրական է ինչ որ կը գրէ Ղուկաս Դանեցի 1631ին Կարբուց Դպրոցի մասին, ուր կ'օրինակէր ինքը նոյն թուին էջմիածնի Թ. 2372 ձեռագիրը (Վարդանայ Մեկնութիւնն Քերականին, Արիստակէս վարդապետի գրչութեան արուեստը, Պորփիւրի, Դաւիթ Անյաղթի եւ Արիստոտէլի գրութիւնները).

«Եւ արդ եղեւ սկիզբն եւ կատարումն այսմ գծագրութեանս ի յերկիրս Աբարաւան, ի յոյն Արագածու, ի սահմանս գիւղաքաղաքին Կարփու՝ ի հրեշտակաբնակ մենաստանս սուրբ Կարապետի, ընդ հովանեաւ բարձրաբերձ երկնահանդէտ սուրբ Աստուածածնի տաճարիս, որ մակադրեալ յորջորջի Յոհաննավանիք, որ է այժմ դպրոց. եւ ժողովեալ կան յոլով համբակատիպ մանկունիք ի յուսումն եւ ի վերծանութիւն աստուածաշունչ գրոց՝ հրամանաւ եւ ծախիւք տեառն Մովսէսի սրբազան կաթուղիկոսի ընդհանուր հայկազեան սեռի կրկին Լուսաւորչի: ...[22]

«Արդ տարփողք իմաստութեան եւ վայե-

---

[21] Կը գրէ Դաւրիժեցի (325), թէ «զդպրատունն դոր ի Յոհաննավանք հաստատեցին» յետոյ Փիլիպպոս կաթողիկոս աւելի զարդացուց «եւ ուսմամբ եւ աստիճնութեամբ վարժեալ հասոյց ի կատարելութիւն. եւ յետ ամաց ինչ փոխեաց ի Յոհաննավանից եւ եբեր ի Ս. Էջմիածինն եւ անդ կարգեաց զդպրոցն»:

[22] Н. Адонцъ, Діонисій Фракійскій и Армянскіе толкователи. Петроградъ 1915, էջ XI—XIII